

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปฏิรูปกระบวนการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะให้การปฏิรูปการศึกษาสำเร็จได้ ซึ่งตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กล่าวว่า “การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถและพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546 : 11)

ดังนั้นการจัดการศึกษาจึงมีความจำเป็นสำหรับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายที่จะต้องร่วมกันผลักดัน ส่งเสริม สนับสนุนให้ผลผลิตทางการศึกษามีคุณภาพ ในสถานการณ์ที่โลกเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งนี้เพราะภายหลังจากการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ได้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญ โดยการศึกษาได้เปลี่ยนโฉมหน้าไปสู่การจัดการให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม และพัฒนาคุณลักษณะคนไทยที่พึงประสงค์คือ เก่ง ดี และมีความสุข โดยเฉพาะเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งถือว่าเป็นหลักการที่สำคัญมากของการปฏิรูปการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ (วิเศษ ชินวงศ์, 2544 : 32) ดังที่ ประเวศ วะสี (2543 : ค) กล่าวว่า หัวใจของการปฏิรูปการศึกษาคือการปฏิรูปการเรียนรู้ หัวใจของการปฏิรูปการเรียนรู้ คือการปฏิรูปจากการศึกษาเป็นตัวตั้ง มายึดคนมนุษย์หรือผู้เรียนเป็นตัวตั้งหรือที่เรียกว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด และจากแนวคิดการปฏิรูปการเรียนรู้เป็นการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดประสบการณ์ ให้เด็กจากเดิมที่ครูเป็นศูนย์กลาง ครอบงำความรู้เป็นการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เด็กได้เรียนรู้อย่างมีความสุข จากการวิเคราะห์วางแผนการเรียน และมีความหมายชัดเจนแล้วจึงสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้ด้วยตนเองทั้งเนื้อหา และกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ร่วมกับบุคคลต่าง ๆ โดยเน้นการเรียนรู้ในสิ่งที่มีความต้องการของผู้เรียน การเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ ในชุมชนเพื่อความเข้าใจและแก้ปัญหาได้ (วุฒินันท์ ออบอุ้น, 2544 : 2)

ปัญหาสำคัญในการพัฒนาการจกระบวนกรเรียนรู้และการจกระบวนกรเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือ การปรับเปลี่ยนบทบาทเดิม ๆ ของครูสู่บทบาทใหม่ที่ครู จะต้องเป็นผู้จกระบวนกรเรียนรู้และกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ ซึ่งเป็นแนวทางการ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนี้เองที่ครูส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจแนวทาง และวิธีการที่ชัดเจน ครูยังสับสน ต่อการเปลี่ยนแปลงกระบวนกรเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน การไม่เข้าใจและไม่แน่ใจทำให้ครู ส่วนใหญ่ยังยึดแนวการสอนแบบเดิม คือเน้นครูเป็นศูนย์กลางและเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ครู และผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องปรับเปลี่ยนวิธีคิดและตระหนักในความสำคัญของการเรียนรู้สิ่ง ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยจกระบวนกรเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ (ทิสนา เขมมณี. 2542 : 14)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 : 70) กล่าวไว้ว่า ในกระบวนกร เรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญที่สุด ครูหรือผู้สอนมิได้มีความสำคัญน้อยลงแต่ยังมีความสำคัญ อย่างมาก หรืออาจจะมีมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม เพราะเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ตั้งอยู่บนฐานของ ผลประโยชน์อันสูงสุดที่ผู้เรียนพึงได้รับตามสิทธิพื้นฐาน ครูและผู้เกี่ยวข้องอื่น ๆ โดยเฉพาะ ผู้บริหารสถานศึกษา พ่อแม่ ผู้ปกครองจำเป็นต้องรู้จักคิดค้น สร้างสรรค์ และจัดสภาพการณ์ที่ เอื้ออำนวย รวมทั้งเปิดทางใหม่ ๆ ให้แก่ผู้เรียนให้เขาได้ค้นพบและรู้จักตัวเอง ดังนั้นผู้เรียน จะต้องได้ฝึกใช้ปัญญาขั้นสูงกว่าการท่องจำ นั่นคือ การใช้สติปัญญาด้านการรู้คิด วิเคราะห์ สร้างสรรค์ ตัดสินใจ แก้ปัญหา และสังเคราะห์เป็นสาระความรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง รวมทั้งเกิดทักษะการเรียนที่มีหลากหลายวิธี เช่น การค้นคว้า อภิปราย ถกเถียง สะท้อน ความคิด ลงมือปฏิบัติจริง ทั้งที่ทำงานคนเดียวและทำงานกลุ่ม ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ที่จะ ร่วมมือช่วยเหลือกันและกัน อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข ครูผู้สอนรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และสนับสนุนให้แต่ละคนวางแผนการเรียนรู้ตามความสนใจและเรียนตามความถนัดของ ตนเองได้

การปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษา ได้แก่ การ ส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงหรือให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงและสรุป สาระสำคัญที่ได้จากการเรียนรู้ให้นำไปใช้ได้ในชีวิตจริง จัดกิจกรรมเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ ชุมชนและภูมิปัญญาท้องถิ่นควรเข้ามามีส่วนร่วมส่งเสริมและ สนับสนุนการจัดการเรียนรู้ จัดหาแหล่งเรียนรู้ในชุมชนอย่างหลากหลาย ครูควรวิเคราะห์ หลักสูตรก่อนนำมาใช้ เตรียมการจัดการเรียนรู้ให้เพียงพอและเหมาะสม และมีการนิเทศ

ติดตาม และประเมินผลเพื่อนำผลมาพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการลดภาระงานธุรการของครูเพื่อให้มีเวลาในการเตรียมการจัดการเรียนรู้ (วิกานดา นรินทร.2549 : 96)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 – 2554) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้ มีคุณธรรม และมีความรอบรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวทางการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มีพื้นฐานจิตใจที่คึกคัก มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2549) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ในการพัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) จากข้อค้นพบในการศึกษาวิจัยและติดตามผลการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ที่ผ่านมา ประกอบกับข้อมูลจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาคนในสังคมไทย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนสู่ศตวรรษที่ 21 จึงเกิดการทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มีความเหมาะสม ชัดเจน ทั้งเป้าหมายของหลักสูตรในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และกระบวนการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติในระดับเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา โดยได้มีการกำหนดควิสัยทัศน์ จุดหมาย สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อใช้เป็นทิศทางในการจัดทำหลักสูตร การเรียนการสอนในแต่ละระดับ นอกจากนี้ได้กำหนดโครงสร้างเวลาเรียนขั้นต่ำของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในแต่ละชั้นปีไว้ในหลักสูตรแกนกลาง และเปิดโอกาสให้สถานศึกษาเพิ่มเติมเวลาเรียน ได้ตามความพร้อมและจุดเน้น อีกทั้งได้ปรับกระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียน เกณฑ์การจบการศึกษาแต่ละระดับ และเอกสารแสดงหลักฐานทางการศึกษาให้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และมีความชัดเจนต่อการนำไปปฏิบัติ(หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2551 : 2)

การจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน และนำพาผู้เรียนให้เกิด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในการจัดการเรียนรู้ครูผู้สอนต้อง คำนึงถึงการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล พัฒนาการทางสมอง และเน้นคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์ ใช้สื่อการเรียนรู้ แหล่ง การเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศูนย์สื่อการเรียนรู้ ระบบสารสนเทศ เครื่องมือการเรียนรู้ เป็น เครื่องมือสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ สถานศึกษาต้องมีการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ และนำผลที่ได้ใช้เป็นข้อมูลเพื่อพัฒนา ปรับปรุง การจัดการเรียนรู้ให้เกิด คุณภาพสูงสุดต่อผู้เรียน(สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.2553 : 8)

ในการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนต้องจัดกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ได้ดี บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับผู้เรียน ในการเตรียมเข้าสู่โลกอนาคต เช่น กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้าง ความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเองและกระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.2553 : 6)

ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน ได้มองเห็นความสำคัญเป็นอย่างมากต่อการจัดกิจกรรมการ เรียนการสอน เพราะถือว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ขาดประสิทธิภาพนั้นจะมี ผลกระทบโดยตรงแก่ผู้เรียนทำให้ผลสัมฤทธิ์ตกต่ำ นักเรียนขาดความรู้ความเข้าใจ จึงได้ศึกษา วิธีการหรือแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 เพื่อที่จะสรุป วิเคราะห์ นำเสนอเป็นข้อมูลและเป็น แนวทางในการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาครูผู้สอนให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูผู้สอนและผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

สมมติฐานการวิจัย

ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีสถานภาพต่างกัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 มีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 จำนวน 55 คน ครูผู้สอน จำนวน 2,048 คน ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2553

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) แยกตามขนาดของสถานศึกษา กำหนดขนาดโดยเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 43) ได้จำนวน 371 คน โดยแบ่งเป็น ผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 48 คน และครูผู้สอนจำนวน 323 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษาในครั้งนี้ คือ

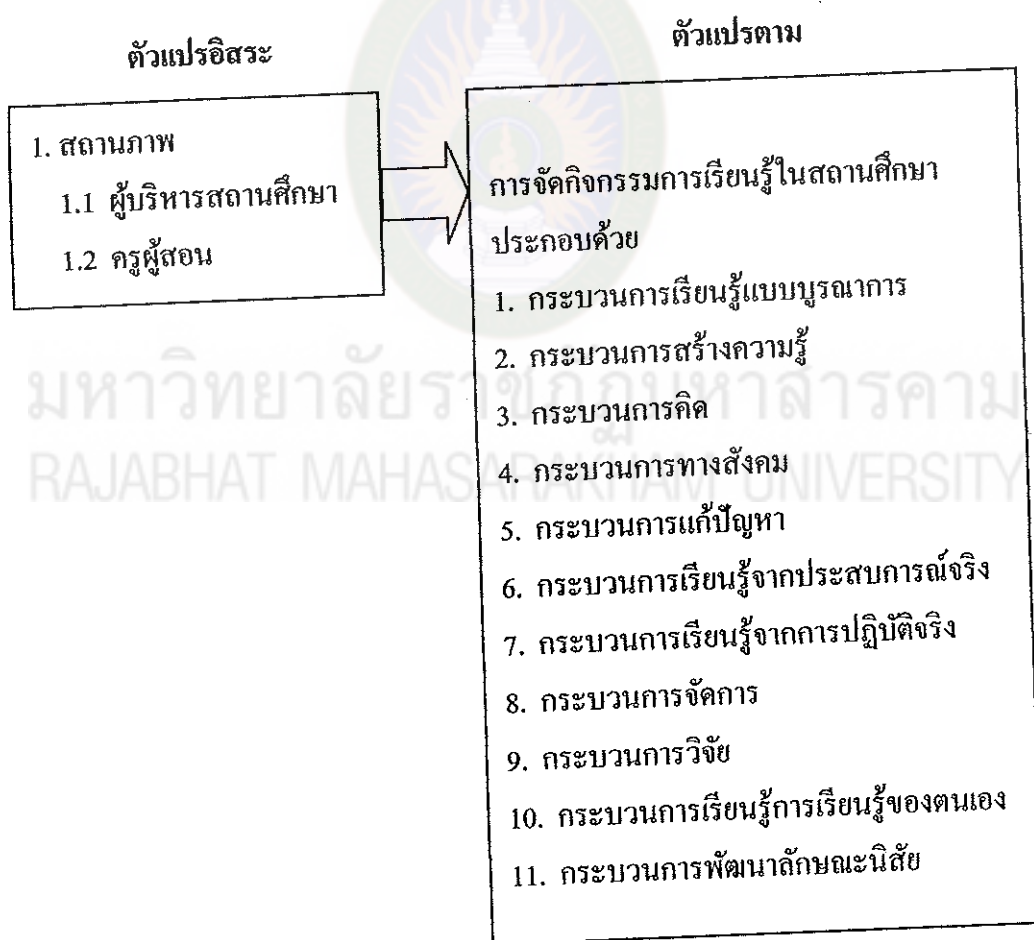
3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การศึกษาแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษา ของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย

1. กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ
2. กระบวนการสร้างความรู้
3. กระบวนการคิด
4. กระบวนการทางสังคม

5. กระบวนการแก้ปัญหา
6. กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง
7. กระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง
8. กระบวนการจัดการ
9. กระบวนการวิจัย
10. กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง
11. กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นียบามศัพท์เฉพาะ

การวิจัยในครั้งนี้ได้นียบามศัพท์เฉพาะดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษา หมายถึง การแสดงความคิดเห็นต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษาของ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสถานศึกษา ตลอดจนการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทางด้านทักษะการเรียนรู้ และผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในชีวิตประจำวัน
 - 2.1 กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยนำสาระการเรียนรู้ต่างๆ ที่สัมพันธ์กันมาผสมผสานเพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในลักษณะที่เป็นองค์รวม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้
 - 2.2 กระบวนการสร้างความรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ต่างๆ ระหว่างผู้เรียนและมีการปฏิบัติจริงเพื่อให้ผู้เรียนค้นพบความรู้และประสบการณ์ด้วยตนเอง โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้แนะนำ
 - 2.3 กระบวนการคิด หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด การแสดงความคิดเห็น และอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนตามความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน
 - 2.4 กระบวนการทางสังคม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มในการเรียนการสอนเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันที่ก่อให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้ที่ดีร่วมกัน
 - 2.5 กระบวนการแก้ปัญหา หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูผู้สอนกำหนดปัญหาในกิจกรรมการเรียนการสอนแล้วให้ผู้เรียนฝึกการแก้ปัญหา โดยผ่านกระบวนการคิดและการปฏิบัติจริงอย่างเป็นระบบ
 - 2.6 กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมต่างๆ ในการเรียนเพื่อให้เกิด

ประสบการณ์ตรงที่ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างแนวคิดกับหลักการต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นองค์รวม

2.7 กระบวนการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือทำงานจริง โดยฝึกปฏิบัติตามโครงสร้างของแต่ละกิจกรรมการเรียนการสอน

2.8 กระบวนการจัดการ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ปฏิบัตินำไปสู่วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติงาน การประเมินผล และการสรุปผลงาน

2.9 กระบวนการวิจัย หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนใช้กระบวนการวิจัย หรือผลการวิจัย เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้เนื้อหาสาระต่างๆ ในกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น การใช้การประมวลผลงานวิจัยมาประกอบการสอน ใช้ผลการวิจัยมาเป็นเนื้อหาสาระในการเรียนรู้ ใช้กระบวนการวิจัยในการศึกษาเนื้อหาสาระหรือให้ผู้เรียนลงมือทำวิจัยโดยตรง

2.10 กระบวนการเรียนรู้การเรียนรู้ของตนเอง หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจวิธีการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งมีความแตกต่างกันตามวิธีการรับรู้ ของแต่ละคน

2.11 กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนดี ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเอง และสังคม

3. ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งหรือผู้รักษาราชการแทนในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

4. ครูผู้สอน หมายถึง บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักด้านการจัดการเรียนการสอน และการส่งเสริมการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนด้วยวิธีการต่างๆ ในสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

5. สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24 ที่เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน
2. เป็นข้อเสนอแนะแก่ผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ผู้สนใจ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้ในการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY